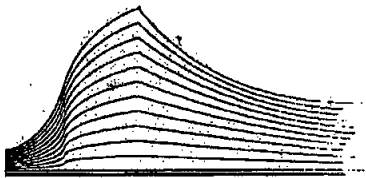

Kopie

Afgeleverd aan: arbeidsrechtbank te Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer

2015 / 4403

Datum van uitspraak

18 juni 2015

Rolnummer

2013/AB/540

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000196250-0001-0010-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - bijdragen werkgevers
tegensprekelijk arrest
definitief

NYRSTAR BELGIUM NV, met maatschappelijke zetel te 2490 BALEN, Zinkstraat 1,
appellante, KBO 0865.131.221, vertegenwoordigd door mr. DEREPEERE K. loco mr.
TILLEMANN Filip, advocaat te 2000 ANTWERPEN, Meir 24 bus 6,

tegen

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. DE KERPEL S. loco mr.
DERVEAUX Pieter, advocaat te 1930 ZAVENTEM, Parklaan 54

***

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het arrest alvorens recht te doen van dit arbeidshof en deze kamer van 9 oktober 2014 en de daarin vermelde stukken van de rechtspleging,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

***

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies verder uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 21 mei 2015, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

***

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De nv Nyrstar Belgium ging in de loop van het jaar 2009 over tot een herstructurering, waarbij een aantal werknemers in brugpensioen werden gesteld. Aan deze werknemers werd, naast of in aanvulling op de vergoedingen voorzien in het kader van de brugpensioenregeling, een eenmalige premie uitgekeerd in de vorm van geschenkcheques, bepaald in functie van de anciënniteit van de werknemers. Per jaar anciënniteit werd een bedrag van € 35 toegekend, met een maximum van € 875. Op deze geschenkcheques werden geen sociale zekerheidsbijdragen betaald.

2.

Bij een controle, uitgevoerd in de loop van het jaar 2011, kwam de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid tot de conclusie dat op toegekende voordelen wel degelijk sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd waren. De Rijksdienst steunde zich in zijn onderzoek essentieel op de aankoopfacturen van de geschenkcheques, en de verklaring van de werkgever dat deze cheques aangewend werden ten voordele van de werknemers, arbeiders, die in brugpensioen gingen. Op grond van artikel 22 van de wet van 27 juni 1969 op de maatschappelijke zekerheid der werknemers werd tot een ambtshalve regularisatie overgegaan voor een bedrag van € 63.119,87 €.

Op 6 juli 2011 had de nv Nyrstar Belgium per vergissing een bedrag van € 11.020,44 betaald aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Bij de regularisatie werd daarmee rekening gehouden zodanig dat slechts een saldo gevorderd werd van € 52.099,43.

3.

De nv Nyrstar Belgium betwistte de onderwerping, maar ging onder voorbehoud toch over tot betaling van het bedrag van € 52.099,43.

Bij dagvaarding van 15 december 2011 vorderde de nv Nyrstar Belgium voor de arbeidsrechtbank de veroordeling van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid tot terugbetaling van de som van € 52.099,43, evenals van de som van € 11.020,44 die ten onrechte betaald was op 6 juli 2011.

Bij vonnis van 19 maart 2013 heeft de arbeidsrechtbank te Brussel de beide vorderingen als ongegrond afgewezen. De arbeidsrechtbank oordeelde dat de geschenkcheques niet konden beschouwd worden als een vrijgevigheid, noch als een aanvullend voordeel van sociale zekerheid.

4.

Bij verzoekschrift van 16 mei 2013 heeft de nv Nyrstar Belgium hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank.

5.

Op 9 oktober 2014 heeft het hof een tussenarrest gewezen in deze zaak. Dit tussenarrest kwam nadat op 15 mei 2014 het hof de zaak in voortzetting gesteld had om aan de nv Nyrstar Belgium toe te laten een kopie voor te leggen van de collectieve arbeidsovereenkomst, afgesloten naar aanleiding van de herstructurering van de ondernemingen, en waarbij de vergoedingen werden bepaald waarop de bruggepensioneerde werknemers recht hadden.

Uit artikel 3 van de overeenkomst van 15 mei 2009 (tot invoering van een bijzonder brugpensioenstelsel voor arbeiders) bleek dat de betwiste geschenkencheques uitbetaald werden in het kader van deze cao., als een onderdeel van de aanvullende vergoeding die daarin overeengekomen was.

Het hof oordeelde in zijn tussenarrest dat, in functie van deze bepalingen, nog moeilijk nog kan worden volgehouden dat de toegekende geschenkencheques een vrijgevigheid uitmaakten. De cheques werden immers uitdrukkelijk toegekend ten gevolge van de beëindiging van de overeenkomst en steunden op de verbintenis van de werkgever, opgenomen in het kader van de brugpensioenregeling. Zij vervingen in feite gedeeltelijk de aanvullende brugpensioenvergoeding die in de cao werd bedongen. De nv Nyrstar Belgium erkende dit ook, zowel in besluiten als ter zitting, en drong niet verder aan op haar argumentatie in hoofddorde.

De nv Nyrstar Belgium insisterde wel op het feit dat, nu de toegekende premies in feite een onderdeel vormden van de aanvullende vergoeding, toegekend bij brugpensioen, de toegekende premies moeten beschouwd worden als een aanvullend voordeel van sociale zekerheid, zoals bedoeld in artikel 2, 3e lid, 1°, c van de wet van 12 april 1965 op de bescherming van het loon. Zij vulden immers de werkloosheidsvergoedingen aan die de werknemers ontvingen in het kader van een brugpensioen. In toepassing van artikel 14 van de wet van 27 juni 1969, waarbij voor het loonbegrip verwezen wordt naar artikel 2 van de wet van 12 april 1965 op de bescherming van het loon, zouden op deze vergoedingen aldus geen sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd zijn.

6.

Na vastgesteld te hebben dat de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid daarover geen standpunt had ingenomen, onderzocht het hof ambtshalve de vraag of, indien de toegekende "geschenkencheques" moesten beschouwd worden als een aanvullend voordeel, toegekend bij gelegenheid van het brugpensioen, of dan op de waarde van deze geschenkencheques geen andere inhoudingen dienden te gebeuren, zoals die van toepassing waren bij de toekenning van een brugpensioen. Het hof heropende de debatten ten einde partijen toe te laten daarover standpunt in te nemen en de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid desgevallend toe te laten een berekening van deze sociale zekerheidsbijdragen te maken.

7.

Het hof stelde onder overweging 8 van zijn tussenarrest wel reeds vast dat de in ondergeschikte orde aangevoerde stelling van de nv Nyrstar Belgium, dat de toegekende geschenkcheques vrijgesteld waren van sociale bijdragen in toepassing van artikel 19 § 2, 14°, c van het Koninklijk Besluit, van 28 november 1969, niet kon aanvaard worden.

VERDERE BEOORDELING

1.

De nv Nyrstar Belgium herneemt de stelling die zij reeds voor het tussenarrest had ingenomen na de voorlegging van de overeenkomst van 15 mei 2009. Volgens de nv Nyrstar Belgium blijkt uit deze overeenkomst duidelijk dat de toegekende geschenkencheques in feite een onderdeel uitmaakte van de aanvullende vergoedingen die naar aanleiding van het brugpensioen werden toegekend, en die daarom moesten vrijgesteld worden van sociale zekerheidsbijdragen als een aanvullend voordeel van sociale zekerheid. Volgens de nv Nyrstar Belgium werd dit ook uitdrukkelijk vastgesteld in het tussenarrest.

De nv Nyrstar Belgium gaat dan verder na welke bijdrage eventueel op deze geschenkencheques konden verschuldigd zijn. Zij komt tot de conclusie dat op dit voordeel geen patronale sociale zekerheidsbijdragen aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid verschuldigd waren, omdat op het ogenblik van de toekenning van de voordelen, de patronale bijdragen, verschuldigd door de werkgevers, bepaald werden in functie van het aantal werknemers dat in brugpensioen gesteld werden en niet berekend werden in functie van de toegekende aanvullende vergoeding. Er waren wel inhoudingen, op het gecumuleerd voordeel van de werkloosheidsuitkeringen en van de aanvullende vergoedingen, die gebeurden ten voordele van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en ten voordele van de Rijksdienst voor Pensioenen. Deze voordelen kunnen echter, volgens de nv Nyrstar Belgium, niet opgeëist worden door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, die niet de titularis is van schuldvordering. Bovendien is de vordering voor deze bijdragen duidelijk verjaard.

2.

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid stelt dat de aard van de toegekende voordelen moet beoordeeld worden volgens de intentie die bij de werkgever voorlag op het ogenblik van de toekenning van het voordeel. De Rijksdienst stelt vast dat de nv Nyrstar Belgium in de loop van de procedure steeds heeft voorgehouden dat het om een werkelijke vrijgevigheid ging, en dat daarom daarop geen sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd waren. De nv Nyrstar Belgium kan in de loop van de procedure niet het geweer van schouder veranderen en plots voorhouden dat het gaat om een aanvullend voordeel van sociale zekerheid.

3.

Uit artikel 3 van de overeenkomst van 15 mei 2009, kan niets anders afgeleid worden dan dat de toekenning van de geschenkcheques een onderdeel uitmaakte van de toekenning van een aanvullend voordeel brugpensioen.

Artikel 3 van de overeenkomst bepaalt onder de hoofding: "Brugpensioen- aanvullend vergoeding":

"Het bruto maandinkomen van de bruggepensioneerde zal bestaan uit:

- de wettelijke werkloosheidsuitkering en
- de conventionele vergoeding cao 17 van de NAR, nl. 50% van het verschil tussen het netto referteloan bepaald overeenkomstig cao 17 van de NAR en de wettelijke werkloosheidsuitkering....

In aanvulling op de conventionele vergoeding cao 17 zal een "aanvullende vergoeding" worden uitgekeerd ter gedeeltelijke compensatie van het inkomstenverlies.

Deze maandelijkse "aanvullende vergoeding" bedraagt 12 maal het gemiddelde uurloon, berekend op het zesmaandelijks gemiddelde uurloon, verhoogd met de gemiddelde werkpremies, voorafgaand aan 30 november 2008.

De medewerkers, die met brugpensioen gaan, ontvangen, in vermindering van de "aanvullende vergoeding" eenmalige geschenkcheques ter waarde van € 35 per volledig dienstjaar met een maximum van € 875.

Waarom voor deze formule gekozen werd, wordt door de nv Nyrstar Belgium niet uitgelegd. Wellicht houdt dit verband met een gunstiger fiscale behandeling.

4.

Bij nalezing van het oorspronkelijk onderzoeksverslag is niet zo duidelijk dat, zoals de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid aanvoert, de nv Nyrstar Belgium de vergoeding onmiddellijk en exclusief beschouwd heeft als een vrijgevigheid. De onderwerping is blijkbaar gebeurd op basis van de aankoop van de geschenkcheques, zonder dat een onderzoek werd ingesteld naar de precieze modaliteiten van de toekenning van het brugpensioen. In zijn reactie van 23 december 2010 op het verslag van de sociale inspectie stelt de nv Nyrstar Belgium:

"De geschenken toegekend in het kader van een brugpensioen zijn een werkelijke vrijgevigheid en zijn in die zin reeds meteen uitgesloten van het sociale zekerheid gerechtelijk loonbegrip. Trouwens zelfs indien deze geschenken geen vrijgevigheid zouden zijn (hetgeen zij in werkelijkheid wel zijn) dan nog zijn zij niet onderworpen aan sociale zekerheidsbijdragen. Krachtens artikel 2, derde lid, 1° van de Loonbeschermingswet worden niet als loon beschouwd de vergoedingen rechtstreeks of onrechtstreeks door de werkgever betaald, die moeten worden beschouwd als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid. Het staat buiten kijf dat de geschenken werden toegekend bij brugpensioen, en onze onderneming hiermee de realisatie beoogde van een aanvulling op de sociale zekerheidsuitkeringen".

Anderzijds wordt in de reactie van de juridische dienst van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van 12 januari 2011 (gericht aan de inspecteur belast met het onderzoek), het volgende vermeld:

“ Tot slot merken wij op dat in sommige gevallen (zoals ingeval van conventioneel brugpensioen) een aanvullende premie wel degelijk de hoedanigheid kan hebben van een aanvulling bij één van de takken van de sociale zekerheid. Zoals u weet zijn dergelijke aanvullingen geen loon in de zin van de loonbeschermingswet van 12 april 1965, en kunnen ze vrij van sociale zekerheidsbijdragen worden toegekend.

In dat geval moet men uitmaken of de werkgever inderdaad de bedoeling heeft om een aanvulling bij de werkloosheidsuitkeringen toe te kennen of dat hij eerder de werknemer wenst te belonen voor de prestaties die hij tijdens zijn beëindigde dienstbetrekking heeft geleverd. De situatie, waarin de werknemer zich bevindt en de intentie van de werkgever bepaalde sociale uitkeringen aan te vullen, zijn in dergelijke gevallen bepalend voor de kwalificatie of bepaalde vergoedingen al dan niet het karakter hebben van een aanvulling en sociaal voordeel”.

5.

Het hof besluit dat in werkelijkheid bij de werkgever geen vrijgevigheidsbedoeling voorlag, maar dat de formule van de geschenkcheques aangewend werd als een onderdeel van de aanvullende vergoeding, toegekend bij brugpensioen. De omstandigheid dat de premie “eenmalig” in mindering gebracht werd, verandert niets aan de aard van het voordeel. Een aanvullend voordeel van sociale zekerheid dient niet noodzakelijk maandelijks te worden uitgekeerd.

Aldus zijn deze geschenkcheques niet onderworpen aan het algemeen regime van de sociale zekerheid.

6.

Uit de overeenstemmende informaties en toelichtingen verstrekt door beide partijen blijkt dat op deze premies geen aanvullende patronale sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd zijn. In de periode, waarin de aanvullende vergoedingen werden uitbetaald, betaalden de werkgevers forfaitaire bijdragen op het aantal brugpensioengepensioneerden, zonder dat het bedrag van de aanvullende vergoeding bepalend was voor de bepaling van deze vergoeding.

Anderzijds zijn beide partijen het er over eens dat op het onderdeel van de vergoeding dat toegekend werd in de vorm van geschenkcheques, in feite wel bijdragen hadden ingehouden moeten worden door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (op de werkloosheidsuitkeringen verhoogd met het aanvullend bijdragen) en bijdragen ten voordele van de Rijksdienst voor Pensioenen. De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid is echter niet belast met de invordering van deze bijdragen, zodat zij deze bijdragen ook niet kan

opvorderen. De Rijksdienst doet dit ook niet maar stelt in haar besluiten dat de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening op de hoogte zou moeten worden gesteld van de bijkomende aanvullende vergoeding, zodat de nodige herberekeningen kunnen gebeuren en de bijkomende inhoudingen kunnen worden gedaan of kunnen gerecupereerd worden bij de betrokkenen. De Rijksdienst heeft het wettelijk recht deze informatie over te maken aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

Of deze bijdragen verjaard zijn kan door het hof niet bepaald worden in het kader van een arrest, waarin de betrokkene rijksdiensten niet betrokken zijn.

7.

In het tussenarrest werden beide partijen ook nog uitgenodigd stelling in te nemen over de vraag of het toekennen van geschenkcheques enkel aan bruggepensioneerde werknemers, niet in strijd is met artikel 45 van de wet van 27 juni 1969 op de maatschappelijke zekerheid van de werknemers, dat bepaalt dat iedere werkgever die aan zijn personeel vrijwillig bijkomstige, buiten het bestek van de wet, voordelen toekent geen onderscheid mag maken tussen tot dezelfde categorie behorende werknemers van zijn onderneming. Partijen hebben daarover niet geconcludeerd. Het hof stelt echter vast dat inmiddels het Hof van Cassatie in zijn arresten van 8 december 2014 (www.cass.be; S 13.0099 N) geoordeeld heeft dat, wanneer een voordeel wordt toegekend met miskenning van artikel 45 van de wet van 27 juni 1969, dit niet tot gevolg heeft dat daarom dit voordeel als loon zou moeten beschouwd worden.

8.

Er dient aldus vastgesteld te worden dat de nv Nyrstar Belgium niet gehouden was tot betaling van de sociale zekerheidsbijdragen die door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid werden opgevorderd. Daaruit volgt dat de oorspronkelijke vordering gegrond was en dat het vonnis waartegen beroep dient hervormd te worden. Het staat vast dat de nv Nyrstar Belgium enerzijds een bedrag van € 11.020,44 onverschuldigd betaalde en anderzijds een bedrag van € 52.099,43. De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid dient veroordeeld te worden tot terugbetaling van deze sommen.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond. Hervormt het bestreden vonnis en, opnieuw wijzend, verklaart de oorspronkelijke vordering ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid tot terugbetaling aan de nv Nyrstar Belgium van de sommen van € 11.020,44 en € 52.099,43 te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf 15 december 2011, tot aan de dag van de algehele terugbetaling.

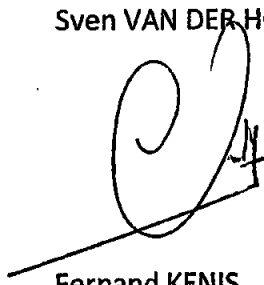
Veroordeelt de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid tot de kosten van beide aanleggen, tot op heden begroot in hoofde van de nv Nyrstar Belgium op € 158,36 dagvaardingskosten, € 3.300 rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in eerste aanleg en € 3.300 rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in hoger beroep.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Christian LAURIERS,
Jean-Pierre VAN CONINGSLOO,
arbeider,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-
griffier.

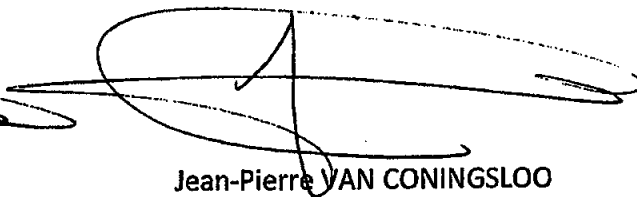
Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

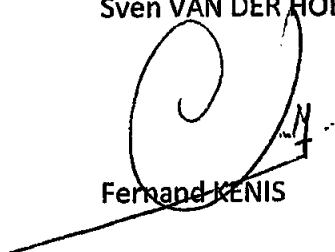
Christian LAURIERS

Jean-Pierre VAN CONINGSLOO

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 18 juni 2015 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

